07/08/2023

Η εορτή της Θείας Μεταμορφώσεως στην Κέρκυρα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στην Κέρκυρα εορτάζουν την εορτή της Θείας Μεταμορφώσεως, τρεις εν ενεργεία Ιερές Μονές, αλλά και πολλές ενορίες αφιερωμένες στην Μεταμόρφωση, μεταξύ των οποίων και το γνωστό Ποντικονήσι, όπου στη κορυφή βρίσκεται ένα βυζαντινό βυζαντινό ναύδριο.

Ο **Μητροπολίτης Κερκύρας κ. Νεκτάριος** την παραμονή της εορτής, λειτούργησε στο ως άνω ναύδριο, όπου παρόντα ήταν τα στελέχη των Αγοριών των κατασκηνώσεων της Ιεράς Μητροπόλεως, οι πλείστοι εκ των οποίων είναι φοιτητές. Μετά την Θεία Λειτουργία, ο Σεβασμιώτατος τους παρέθεσε πλούσιο

πρωινό κέρασμα, και είχε γόνιμο διάλογο με αυτή τη νεανική συντροφιά.

Μονές που πανηγύρισαν

Στην κορυφή του όρους της Κέρκυρας, όπου ονομάζεται **Υψηλός Παντοκράτορας** , ακριβώς εις την κορυφή, υπάρχει η παλαίφατος ιστορική Ιερά Μονή της Θείας Μεταμορφώσεως.

Στην ως άνω Ιερά Μονή υπάρχει Μακραίωνη Παράδοση, όπου απ’ όλη την Κέρκυρα, παλαιότερα πεζοί, και τώρα με αυτοκίνητα, προσέρχονται οι άνθρωποι καθ’ όλο το εικοσιτετράωρο ημέρα και νύκτα, για να προσκυνήσουν την Χάρη του Μεταμορφωθέντος Ιησού Χριστού. Και τούτο το έθιμο τηρήθηκε και φέτος, καθ’ όλο το εξαήμερο, από την 1η μέχρι και την 6η Αυγούστου.

Εορτάζει επίσης, το **ιερό Ησυχαστήριον της Καμαρέλας**, γυναικεία ιερά μονή, και η Ιερά Μονή Παντοκράτορος παρά το χωρίον άγιος Αθανάσιος στην Βόρεια Κέρκυρα.

Εδώ πολυάριθμος μοναστική αδελφότης ενασκείται υπό την πνευματική καθοδήγηση της Γεροντίσσης Ευφημίας.

Στην ως άνω Ιερά Μονή ο Σεβασμιώτατος, λειτούργησε και μίλησε στο πολυπληθές εκκλησίασμα, που κατέκλυσε εντός και εκτός του ιερού ναού, τους αύλειους χώρους της Μονής.

Το θαυμαστό γεγονός της Θείας Μεταμορφώσεως

Στο κήρυγμα του ο Σεβασμιώτατος, ανεφέρθη στο θαυμαστό γεγονός της Θείας Μεταμορφώσεως, λέγοντας ότι στην παρούσα εορτή δεν έχουμε μόνο πρωταγωνιστή τον Τριαδικό Θεό. Έχουμε και ανθρώπους κοντά Του, που σηματοδοτούν το πέρασμα από την Παλαιά Διαθήκη στην Καινή Διαθήκη. Από την περίοδο του Νόμου, στην περίοδο της Χάριτος.

Ο Μωυσής και ο Ηλίας, είναι εκπρόσωποι των κεκοιμημένων και των ζώντων. Εκπρόσωποι του Νόμου και των προφητών, αυτοί που αξιώθηκαν να συνομιλήσουν με τον Θεό «ενώπιος ενωπίω» στην Παλαιά Διαθήκη από τη μια πλευρά, και από την άλλη έχουμε τους τρεις μαθητές, Πέτρον και Ιάκωβο και Ιωάννην, οι οποίοι εκπροσωπούν την ανθρωπότητα, η οποία ζει την Χάρη της Καινής Διαθήκης, και οι οποίοι μαθητές μοιράζονται μαζί μας την Χαρά της Θείας Μεταμόρφωσης.

Οι ίδιοι μας δίνουν να καταλάβουμε ότι κληθήκαμε για να συνομιλήσουμε με τον Θεό. Ότι η ζωή μας δεν είναι για να παραμείνει στα παρόντα, στις ηδονές του βίου και τις οδύνες. Αλλά για να ζήσουμε τα μέλλοντα σε κοινωνία με το Μεταμορφούμενο Κύριο μας.

Αυτό το γεγονός είναι η μεγαλύτερη παρηγορία για τον άνθρωπο, ο οποίος ζει τις δυσκολίες της παρούσας ζωής.

Δυο είναι τα κομβικά γεγονότα της ζωής του Μωυσή. Το πρώτο είναι η κλίση του από τον Θεό στο Όρος Σινά, μπροστά στη φλεγομένη και μη καιόμενη βάτο.

Την στιγμή που ακούει τον άσαρκο Λόγο, όπως λένε οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, τον Ιησού Χριστό να του λέει ότι «Εγώ ειμί ο Ων». Του αποκαλύπτει δηλαδή την ύπαρξη Του, και του δείχνει ότι ο ίδιος είναι η Οδός, η Αλήθεια και η Ζωή, και του αναθέτει μια αποστολή. Να μη κρατήσει για τον εαυτό του αυτή τη δωρεά της Θείας Αποκάλυψης, αλλά να την μοιραστεί με το λαό του Ισραήλ, και να τους βγάλει από τη δουλεία της Αιγύπτου, οδηγώντας τους στη Γη της Επαγγελίας, που έτσι θα εκπληρωνόταν η υπόσχεση του Θεού στον Αβραάμ.

Και ο κόσμος θα ετοιμαζόνταν για την ενανθρώπηση του Χριστού. Το δεύτερο γεγονός είναι η δωρεά του δεκάλογου των δέκα εντολών, πάλι στο ίδιο όρος,« το ποτέ ζοφώδες και καπνώδες»
Εδώ ακούγεται η φωνή του Θεού προς τον Μωυσή αλλά και προς όλο τον Εβραϊκό Λαό, η οποία δείχνει ότι δεν είναι αρκετή η πίστις προς το πρόσωπο του, αλλά χρειάζεται η ζωή των ανθρώπων να οικοδομείται σε μια σχέση.

Και η σχέση δεν είναι θεωρία, ούτε ιδέα, αλλά είναι πράξη. Η κοινωνία των προσώπων δεν μπορεί να είναι στα λόγια, αλλά στα έργα.

Ο Μωυσής θα συνομιλήσει με τον Θεό χωρίς κάλυμμα στο πρόσωπο Του. Αλλά όταν κατεβαίνει να μιλήσει στον Λαό, φορά κάλυμμα. Διότι ο Λαός δεν μπορεί να αντέξει την λαμπρότητα του προσώπου Του, καθότι είναι γεμάτο το πρόσωπο του από τις θείες ενέργειες και το άκτιστο φως του Θεού που πλέον είναι μεταμορφωμένα επάνω στο πρόσωπο του Μωυσέως.

Αλλά και ο Προφήτης Ηλίας, στην άλλη κορυφή του Σινά στο όρος Χωρήβ, θα αξιωθεί να συναντήσει τον Θεό ως « ήχο από λεπτό αεράκι, λεπτή αύρα», που δροσίζει και αγιάζει.

Ο Προφήτης θα ακούσει τον Θεό και θα τον αισθανθεί, όχι ως δυνατό άνεμο, όχι ως φωτιά, όχι ως σεισμό αλλά ως ένα Θεό ισχυρό που κανένας δε μπορεί να του αντισταθεί. Θα τον συναντήσει μέσα στη λεπτή αύρα της Θείας Αγάπης, της γαλήνης και της ανακούφισης, από τα πάθη και τους καημούς. Θα συναντήσει τον Θεό που ξεκουράζει και ταυτόχρονα αγιάζει.

Και η φωνή του θα είναι φωνή που λυτρώνει τον Προφήτη από την μοναξιά, την κόπωση, την απόγνωση.

Δείχνει ο Θεός με αυτό τον τρόπο στον άνθρωπο ότι τον έπλασε για να είναι μαζί, για να κοινωνούν την Αγάπη και την αιωνιότητα.

Ότι ο θάνατος του κακού, της μοναξιάς, της λύπης, δεν υπάρχει σε αυτό που ζει με την παρουσία του Θεού.

Στην Εορτή της Θείας Μεταμορφώσεως, συναντώνται οι Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, αλλά και οι τρεις μαθητές.

Μόνο που τώρα η κοινωνία Θεού και ανθρώπων δεν είναι «κεκαλυμμένω προσώπω». Δεν είναι μόνο δια των θείων ενεργειών. Εδώ πλέον η ανθρώπινη φύση δοξάζεται, διότι έχει ενωθεί με τη Θεία, στο πρόσωπο του Χριστού. Η φωνή του

Πατρός μαρτυρεί την αγάπη.

Εδώ δεν υπάρχει η ηθική αλλά η οντολογική μεταμόρφωση του ανθρώπου όταν κοινωνεί με τον Χριστό, που οδηγεί στην αλλαγή του τρόπου της ύπαρξης, γιατί ο Χριστός πλέον γίνεται ένας μαζί μας.
Αυτή η Μεταμόρφωση του ανθρώπου στην Καινή Διαθήκη δεν συντελείται στο όρος της Μεταμορφώσεως, αλλά πλέον συντελείται στο όρος της Εκκλησίας του Χριστού. Συντελείται μέσα στο υπέρτατο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας.

Ο Σεβασμιώτατος απευθυνόμενος στην οσιολογιοτάτη Γερόντισσα και στην αδελφότητα, υπογράμμισε ότι η παρούσα εορτή έχει να κάνει με το βίωμα της Θείας ελάμψεως του Θαβωρίου Φωτός, που είναι απόρροια της ασκητικής ζωής των ορθοδόξων μοναχών.